

Zprávy z tanečního oddělení

zorganizovali sami pro sebe malé vystoupení pod názvem „Ukaž co umíš“, kde se předvedly všechny tanečnice se svými choreografiemi. Z Nebákova jsme odjžděli v 15.00 utancovaní, unavení, ale spokojení, že jsme vše zvládli na jedničku.

V pohádkovém týdnu jsme společně s žáky hudebního oboru uspořádali hudebně taneční dílny na nádvoří jičínského zámku a v neděli, v závěrečný pohádkový den, jsme měli dvě vystoupení na velkém podiu na Valdštejnově náměstí.

V týdnu od 15.září začala pravidelná výuka tanečního oboru a během týdne byl i jasný rozvrh jednotlivých ročníků. Momentálně se připravujeme na naše velké představení, které se uskuteční **23.10.2008 v 18:00 v Masarykově divadle v Jičíně**. Bude se jmenovat „Už i hvězdy tančily, aneb protančená historie“. Dvě dopolední představení budou určena pro školy a večerní pro veřejnost. Čeká nás ještě hodně práce, hlavně vše nazkoušet s doprovodnou videoprojekcí, ale věříme, že vše včas stihneme.

V letošním školním roce nás čeká soutěž tanečních oborů ZUŠ a okresní kolo se uskuteční v měsíci únoru u nás v Jičíně. Těšíme se i na zkoušky našeho folklorního souboru „Kanafaska“ s muzikou pod vedením p.u.č. Koláčného.

Přeji všem svým dětem, aby celý letošní rok protančily s radostí a aby se těšily do tanečních hodin tolik, jako jsem se těšila i já v jejich věku a vlastně jsem se těšit nikdy nepřestala, byť už nyní jako jejich učitelka.

Eva Černochová

Zprávy z naší pobočky v Sobotce

1) Školní rok, ve kterém si budeme připomínat 20.výročí založení sobotecké pobočky, jsme zahájili velmi optimisticky. Přišel k nám nový pan učitel – Mgr.A Ondřej Matějka, vedení ZŠ v Sobotce nám dalo k dispozici jednu třídu pouze nám, také nám poskytlo zdarma připojení k internetu; vedení naší ZUŠ nám financovalo nový nábytek, otevřeli jsme pěvecký sboreček „NOTIČKA“ a v neposlední řadě se počet našich žáků zvětšil o více než deset a celá pobočka tak čítá více jak padesát dětí. To bylo na začátku září. Na konci září, tedy právě teď, hlásím, že pan učitel Matějka to zatím u nás nevzdal, žádné z nových dětí také ne, nábytek je díky soboteckému panu školníkovi smontovaný, internet funguje, sboreček také, jenom jsme dočasně museli opustit třídu ZŠ, neboť probíhá rekonstrukce oken a v důsledku toho jsme se museli všichni uskovnit. Za měsíc už snad ale budeme každý na svém místě. Mám radost, že pobočka opět kvete a přeji všem dětem i učitelům, ať se jim společně dílo daří!

2) Ke zmíněnému 20.výročí od první výuky v naší pobočce Vás všechny co nejsrdčněji zveme na **slavnostní koncert** mého bývalého žáka a v současné době mého kolegy – pana Pavla KRČMÁRIKA **24.10 v 18.00 v sále Spořitelny v Sobotce**. Pro tento slavnostní koncert si vybral ze svého repertoáru skladby Leoše Janáčka-Po zarostlém chodníčku (výběr), Johanna Sebastianova Bacha - Temperovaný klavír, 1.díl, Preludium a fuga B moll, Fryderika Chopina- Ballada As dur a dvě Mazurky a Rapsodii in blue Georga Gerschwina.

A nyní něco málo z naší historie:

Školní rok 2008/2009 je pro pobočku Základní umělecké školy J.B. Foersterova v Jičíně již dvacátým rokem, kdy v Sobotce otevírá výuku hry na několik hudebních nástrojů. Před dvaceti lety začínali manželé Ivana a Pavel Hučíkovi, jako čerství absolventi konzervatoře, v budově bývalých dílen. Tu také využívala místní základní škola, a v současné době už není v majetku města. Učili šest dětí na klavír, devět na akordeon (harmoniku), dvacet sedm na kytaru, šest na flétnu a skoro tři desítky dětí chodily zpívat do pěveckého sboru. Počátkem devadesátých let jsme kromě hudebního oboru otevřeli i obor taneční a výtvarný. Sobotka v té době měla docela slušnou malou „hudebku“, kam chodilo na sedmdesát dětí. V této podobě jsme vyučovali čtyři roky. V polovině devadesátých let do života pobočky zasáhl prodej městské budovy, ve které jsme sídlili a rekonstrukce ZŠ (v té době skončila činnost tanečního oboru). Pokládám za naši chybu z té doby, že jsme nepřišli s návrhem, aby se při rekonstrukci ZŠ počítalo alespoň se 2 samostatnými třídami pro naši ZUŠ. Nedokážu zhodnotit, jestli by byl tento návrh reálný, ale za zamýšlení určitě stál. Nicméně město budovu prodalo a my jsme se stěhovali do ZŠ, kde působíme dodnes. Zpočátku to nebylo vůbec jednoduché. Dostali jsme k dispozici jednu menší místnost (původně určenou jako šatna pro uklízečky), ostatní třídy jsme mohli využívat po skončení výuky v ZŠ. Pro potřebu tří až čtyř učitelů (ačkoliv všichni neučili na plný úvazek) a padesátí dětí, docela bída. Ale víc místa zkrátka nebylo. K tomu probíhala velmi špatná komunikace na všech stranách, mohu-li to krátce zhodnotit.

V letech 2000-2005 došlo k poměrně velké stagnaci naší pobočky, skončil výtvarný obor, manželé Hučíkovi se odstěhovali do Jičína a přestali zde vyučovat, takže když jsem se v roce 2006 vrátila z mateřské dovolené, byla jsem tu sama s patnácti žáky a nad dalším fungováním školy visel poměrně velký otazník. Ovšem díky pochopení ředitelky ZUŠ Jaroslavy Komárkové, vedení ZŠ a podpory města (mimořádně tuto podporu jsem zaznamenala poprvé v historii pobočky) jsme „vstali z mrtvých“. Chci za to moc poděkovat. Také díky tomu náš dvacátý školní rok budeme slavít v tomto složení: Mgr. Zdeňka Badová (zpěv, hudební nauka, sboreček Notička), Hana Botková, Dis (kytara), Mgr.A Ondřej Matějka (zobcová flétna), já (klavír a elektronické klávesové nástroje) a spolu s námi na šest desítek dětí.

Petra Matoušková, vedoucí pobočky ZUŠ

Oddělení smyčcových nástrojů

Tak máme první měsíc za sebou. Všichni už víme, jak učitelé tak žáci, přesný čas výuky. Nyní se už můžeme s plným zanícením věnovat hře na svůj nástroj. V měsíci září jsme se ještě stihli zúčastnit soustředění Komorního orchestru v rekreačním zařízení Sklář. Počasí nám přálo, hráli jsme a zkoušeli pod širým nebem. Parádně jsme se sehráli a na festivalu „Jičín - město pohádky“ to také bylo slyšet.

Smyčcové oddělení bude asi tak jednou za dva měsíce pořádat dílny. Jsou to společná třídní vystoupení houslistů a violoncellistů, na kterých budou hrát a následně se navzájem učit hodnotit svůj výkon. Ti malí nemusí mít strach, že to snad nezvládnou, protože budou mít svoji hudební skupinku. První dílny budou na začátku prosince. Už se moc těšíme ☺

Miloslava Vrbová a všichni houslisté a violoncellisté

Oddělení dechových a bicích nástrojů

vítá nového kolegu Mgr. Ondřeje Matějku, který učí tyto nástroje:

Po absolvování pražské konzervatoře a Akademie múzických umění

v roce 1997 v Praze

hrál na trubku v orchestru Státní opery Praha. Pan Matějka vyučuje

i na pobočce v Sobotce.

V létě se provdala paní učitelka Jana Vávrová a nyní se jmenuje Jana Kracik.

Tento rok čeká žáky účast v soutěži Základních uměleckých škol ve hře na dechové a bicí nástroje. V lednovém školním kole budete hrát všichni, ale pouze ti, kteří mají zájem o postup do dalších kol, musí splnit podmínky soutěže – časový limit a složení soutěžního repertoáru.

10.října budeme od 17 hodin vystupovat na koncertě v kostele v Popovicích, kde mimo jiné uslyšíte flétnu s kytarou, lesní roh s klavírem či zobcové flétny sólo i v souborech. A rovněž uslyšíte pana Ondřeje Matějku na trubku s varhanním doprovodem.

Zaří proběhlo ve znamení návratu do školy, seznamování žáků s novými učiteli a vybírání skladeb na soutěž. Po podzimních „malých vystoupeních“ nás 14.prosince čeká tradiční Adventní koncert. Během školního roku budu účastníkem semináře flétnistky prof. Magdaleny Bílkové-Tůmové, která 15 let vede soubor příčných fléten Syrinx. Paní Bílková poskytuje na semináři nejen svoje letité zkušenosti, ale i notový materiál, který je pouze v rukopisech – žádné nakladatelství ho nevydalo. Jedná se o svým způsobem unikátní skladby českých, většinou už nežijících autorů, kteří je vytvořili na objednávku pro soubor Syrinx.

Ivana Hučíková

Kytarové oddělení

Odchod 7 absolventů hry na kytaru v loňském školním roce jsme výrazně pocítili zejména v počtu hráčů v kytarovém orchestru-KOR. Několik kytaristů hraje v souborech Cantus firmus, Netrafolka a pro KOR už jich moc nezbyvá a každá chybějící ruka je velmi postrádána. A kytaristé i „zestárlí“ a postoupili většinou na gymnázia a mají výrazně méně času na přípravu. Doufejme, že letošní slabý začátek se v průběhu školního roku zlepší.

Lukáš Valnoha se začal v září připravovat k přijímacím zkouškám na konzervatoř a bude potřebovat, abychom mu drželi palce a talentové zkoušky mu dopadly na výbornou!
Ivana Hučíková

Zdravíme Vás z oddělení teoretických předmětů

- v hudební nauce se už naplno vyučuje. Určitě jste si už v loňském školním roce všimli, že se snažíme rozdělit žáky ve výuce hudební nauky podle nástrojového zaměření. Ne vždy se to daří, ale pokud se to povede, rozhodně už nemůžou někteří naříkat, že se učí něco, co ve hře na svůj nástroj nepotřebují.
- v letošním roce probíhá i hudební nauky-příprava na talentové zkoušky. Studenti musí pořádně „šprtát“, aby na talentových zkouškách na konzervatoř či vysokou školu nepohofeli na stupnicích, intervalech a základních znalostech z dějin hudby.
- nauka o hudbě pro II.stupeň je spojená s improvizací a vyžaduje už vyšší dovednosti a znalosti. Pracujeme, seč se dá, na zajímavé improvizaci a možná něco předvedeme i veřejně...aby se neřeklo, že si jen tak ťukáme a brnkáme... :-)
- hudební nauka pro zpěváky bude taky zajímavá - zpěváci se musí učit zpívat z not z listu, orientovat se v intervalech a intonovat, musí se vyznat ve stupnicích, tvořit druhý hlas...no, řeknu vám, nic jednoduššího. I když to tak vypadá :-))
- Sboreček a PHV- to jsou naši broučci :-)) Ti nejmenší. Učí se základním hudebním dovednostem a jejich pěvecká vystoupení, spojená s hrou na rytmické nástroje patří k nejoblíbenějším...
S přáním, ať vám to v té teorii dobře myslí a taky ať vás to i trochu baví :-))
Vás zdraví vaši učitelé teoretických předmětů

Klavírní oddělení

Vážení přátelé,

vy, kdo navštěvujete hru na klavír, jste si jistě všimli, že sestěhováním klavírních tříd vzniklo v naší škole klavírní křídlo... a to na chodbě, kde se nachází sborovna a převlékárna pro tanečnice. V každé klavírní třídě této chodby se nachází opravdové velké černé křídlo – křídlo klavírní:-) a řeknu vám, už je to jako na konzervatoři...prýč jsou časy, kdy malí i velcí klavíristé museli v hodinách klavíru hrát na pianina a když pak přišli např. do Porotního sálu a měli na koncertě zahrát na velké koncertní křídlo, byli z toho celí vystrašení :-)

Tak s chutí do hraní a ať je vás slyšet i za sedmero horami !!! :-)

Vaši učitelé klavírního oddělení a **Katarína Kalvodová**

Cantus firmus, soubor staré hudby

Jak to už v Jičíně pár let chodí, školní rok začal zhurta :-)) Vystoupení v rámci festivalu pohádek jsou sice připravována už na konci školního roku, ale než se po prázdninách žáci rozkoukají, dá to chvilku zabrat... :-)) Naštěstí vše dobře dopadlo, nikdo nezapomněl o prázdninách hrát ani zpívat, a tak jsme mohli vystoupit i my na koncertě „Andělské hraní“ v kostele sv. Ignáce 10.září.

Soubor Cantus firmus sice letos přišel o violončelistu Honzu Huška(začal po prázdninách studovat vysokou školu v Praze) a kytaristu Adama Zikmunda (nedostatek času pro jeho sportovní aktivity), ale k Lence Hermannové (zobcové flétny), Terezii Kracíkové (příčná flétna) a Jiřímu Linhartovi přibylí noví členové: Anežka Pokorná (violoncello), Jan Klika (zpěv) a Jan Pokorný (klávesy). Darina Stránská zůstává občasným hostujícími sólistou :-)

Obdrželi jsme pozvání k vystoupení pro Krajský úřad Královéhradeckého kraje 22.9.2008 v Hradci Králové u příležitosti ocenění hejtmana p.Bradíka vítězům olympiád a vědomostních soutěží. Repertoár jsme obohatili o nové číslo - „Otázky“ od kapely Olympic, k hudbě renesanční, klasicistní, romantické a fantazijní tak přibyl repertoár rockové klasiky a rádi bychom v budoucnu nastudovali i něco od našich českých písničkářů.

Ještě bychom potřebovali šikovného kytaristu a zpěvačku, tak uvidíme, jestli se k nám někdo přidá :-)) Tohle berte jako výzvu :-)

Za celý soubor Vás zdraví a do celého školního roku hodně radosti z hudby přeje

Vítání občánků

Je to už pár let, co děti naší školy vítají nové občánky města Jičína. V letošním školním roce jsme již také tak učinili a to v sobotu 20.září. Téměř 40 miminek jsme vítali na čtyřikrát, protože najednou by se do Obřadní síně jičínského zámku se svými maminkami, tatínky, babičkami a dědečky prostě nevešly :-)

Jako obvykle zazpívaly **Darina Stránská** a **Karolína Karásková**. Darinka se předvedla i jako skvělá a spolehlivá hráčka na flétnu. Libivé písničky z pohádek v jejich podání zněly opravdu kouzelně a já jim a jejich rodičům děkuji, že sobotní dopoledne věnovali reprezentaci školy a malým Jičínáčkům :-)
S pozdravem **Katarína Kalvodová**

Komorní orchestr

Školní komorní orchestr už začíná v letošním školním roce druhou sezónu. A začali jsme pracovat v novém roce pěkně zhurta. Hned první pátek školního roku – 5.9. jsme v 8 hodin ráno za nepřijemného mrholení odjeli na soustředění do rekreačního střediska „Sklář, nedaleko Ostružna. Začali jsme dlouhým laděním, neboť vlivem vlhkého počasí se nám struny na houslích a violoncellech neustále rozlaďovaly. Zoufali jsme, ale přece jen jsme do oběda prohráli skladby, které jsme si připravili na festival Jičín-město pohádky. Kolem oběda se na nás usmálo i počasí a začalo svítit sluníčko. Bylo to prima, protože jsme odpolední zkoušku rozdělili „po hlasech“ a hrálo se skutečně v celém areálu – tak třeba Anežka hrála v lese na jednom konci, Martina na housle na opačné straně, dechy hrály u záchodků, ... zkrátka, kdo šel z místních na houby, tak se asi divil, kde se bere tolik muziky:-)

V sobotu jsme celý den zkoušeli každý hlas zvlášť, abychom se pěkně sladili a také poslouchali jeden druhého. V jídelně zkoušela violoncello s paní učitelkou Slávkou Vrbovou, v bufetu zkoušely druhé housle s paní učitelkou Maruškou Stříbnou, první housle se učily s panem učitelem Ondrou Koláčným v klubovně a dechové nástroje? Tak si představte, že před každou chatkou seděly a vytrubovaly – tu dva pozouny, tu dva klarinety, tam dva lesní rohy a onde dvě flétny. A paní ředitelka Komárková běhala od jedné ke druhé a před každým párem zvlášť dirigovala-zpívala-dupala-počítala.... no, byla to sranda, ale před obědem se daly všechny dechové nástroje dohromady a zkoušelo se dál. Po obědě se vydaly všechny děti s panem učitelem Koláčným a Jitkou Březinovou na procházku do lesa. Bylo to prima, konečně po dvou dnech bylo „ticho“, ale netrvalo dlouho, protože od 15:00 jsme opět hráli ve skupinkách. Přišla večere a chvíle osobního volna. Učitelé dali dětem volno do 19:00 s tím, že potom se všichni sejdeme v jídelně a konečně po dvou dnech skupinkového sevcívání si zahrajeme všichni společně.

Představte si, že už před sedmou večerí jsme my, dospělí, s údivem zírali – děti přišly samy, nikdo je nenaháněl a každý zvlášť se ještě snažil docvičit a přehrát takty, které mu nešly tak lehce. Tenkrát poprvé jsem si připadala jako velký dirigent Václav Neumann, když předstoupil před Českou filharmonii. Věřte nebo ne, ale ten pocit byl úžasný-shluk tónů od všech nástrojů navodil atmosféru skutečného „profesionálního“ orchestru! Náhle. Pak jsem zaklepala taktovkou o pulť, všichni se zklidnili, přeladili jsme nástroje a zkusili první společnou písničku – tu, kterou pro nás pro pohádkový festival napsala (hudbu i text) naše paní učitelka Věra Čejková: Prší, prší. Jéje, to byla nádherna, vůbec jsme nemohli ty naše žáky poznat. Smyčce hrály jako o život-tahaly celým smyčcem a ještě jim to dohromady neuvěřitelně ladilo. Pak přišla další písnička: Čert a Káča, paráda. No a což teprve při hraní Dvořákova Larga nebo Čajkovského Labutího jezera! A vrchol přišel ve Smetanově Vltavě!!! Tam jsem už skutečně poznávala Svatojánské proudy i velkou, širokou Vltavu. Dohráli jsme a musím přiznat, všichni učitelé jsme měli v oku slzičku radosti, štěstí i úlevy. Vyplatilo se! To co společně dokázalo 23 malých muzikantů byl tak trochu malý zázrak!

Nejen hudbou jsme si vyplňovali volný čas. Ráno, abychom se pořádně probrali, Honza s Vojtou troubili jako o život a se svými pozouny vytrubovali budíček do každé chatky zvlášť. Aby se i tělo dalo do pohybu, p.uč.Ondra Koláčný s Jitkou vedli rozcvičku. Cvičili úplně všichni – i učitelé, jen Honza Karásek se vytratil na snídani:-). No a večerka? Ta byla také – opět se jí ujali p.uč.Koláčný a Jitka a obcházeli každou chatku s písničkou z večerníčka: Příběhy z mechu a kapradí. Úžasné!

Příšla neděle, společné dopolední hraní, oběd a nakonec rozjezd do svých domovů. Myslím, že máme všichni na co vzpomínat a těšíme se na příští soustředění. Svoje třídní úsilí jsme předvedli v arkádovém nádvoří jičínského zámku o festivalu „Jičín-město pohádky“ a podle ohlasu se nám hraní celkem podařilo. To nám všem dalo novou chuť do další práce. Tak se máte na co těšit, připravujeme se na další vystoupení!

Jaroslava Komárková & spol.

večerníčkove

Zprávy z výtvarného oboru

Největší zprávou z „výtvarky“ je to, že máme nového pana učitele! Paní učitelka Jana Nevrlá nám odešla do důchodu a tímto jí ještě jednou děkujeme za její lásku k žákům, pracovitost a vůbec za její práci ve školství! Přejeme jí zároveň pevné zdraví, aby si čas, který nyní má, dosyť užila! No a na její místo se měla vrátit naše bývalá kolegyně – paní učitelka Ivonne Andersson (Ivona Kalenská). V srpnu nastoupila, ale protože má závazky v Norsku, kde již přes rok žije, bohužel, 2.9. u nás pracovala naposledy. Jak už to ale v životě bývá – všechno zlé je pro něco dobré, a tak od 3.9. k nám nastoupil čerstvý absolvent Univerzity Hradec Králové s výtvarnou aprobací pan Mgr.Miloš Šolc. Paní učitelka Nevrlá ho za celý den zasvětila do tajů výtvarného umění na ZUŠce, seznámila ho postupně téměř se všemi dětmi i rodiči a poskytla mu do začátku velmi cenné rady, za což jí také patří velký dík.

Hned následující týden se pan učitel i se svými žáky pěkně otáčel v pracovních dílnách o pohádkovém festivalu, a tak na „normální“ výuku měl až v minulém týdnu. Zatím si vede, tak mu držíme palce, aby se mu pracovalo s našimi dětmi alespoň tak dobře, jako dosud paní učitelce Nevrlé!

SRPŠ

18.9. se konala plenární schůzka rodičů s vedením školy i pedagogy. Novou předsedkyní se stala paní Mgr.Lenka Dědečková a výbor doplnily ke stávajícím paní Haně Botkové a Evě Polákové další „nové“ maminky – paní Ladislava Mařádková a paní Ing.Eva Jarolímková.

Schůzku zahájila ředitelka školy paní Bc.Jaroslava Komárková. Rodičům nejprve představila nové pedagogy školy – pana MgA.Ondřeje Matějku (vyučuje dechové žestové nástroje a zobcovou flétnu), pana Mgr.Miloše Šolce (vyučuje výtvarnému oboru) a po mateřské dovolené opět přichází paní MgA.Moniku Chmelařovou (vyučuje hře na klavír).

Poté vedoucí pedagogové jednotlivých oddělení přednesli výroční zprávy za uplynulý školní rok. Paní Hana Botková rodiče seznámila s finanční situací Sdružení – kolik se v minulém školním roce vybralo finančních prostředků (od žáků 100,- Kč na hlavu + výtěžky dobrovolného vstupného z jednotlivých žákovských koncertů) a také za co a kolik se utratilo:

Čerpání a ukládání finančních prostředků ze SRPŠ za období září 2007 – září 2008

Příspěvky á 100,- Kč 48 900,-Kč + dobrovolné vstupné 9 297,-Kč + výběr za vstupné na balet a operu do Státní opery Praha 7 800,-Kč + odměna žákům z MěÚ Jičín 2 000,-Kč + sponzorský dar firmy VAPOS 1 000,-Kč + příspěvek ObÚ Běchary na dopravu žáků na koncert 1 000,-Kč + vybráno od žáků na soustředění celkem 16.450,-Kč

Výdaje byly:

- na soustředění tanečního a hudebního oboru 34.647,-Kč

- dary absolventům výtvarného, tanečního a hudebního oboru celkem v hodnotě 17087,-Kč (z toho 9 634,- dary – knihy a CD, květiny 2 090,- a fotografie 5 363,-)
- předplatné do Státní opery Praha - 7 200,- Kč;
- cestovné na koncerty ,představení do Prahy-St.Opery Praha, Rudolfinum a na soutěže celkem 20.161,-Kč.
- jako odměna pro kytarový orchestr za adventní vystoupení – zakoupena 1 CD v hodnotě 306,-Kč
- odměna žákům za výsledky v krajském kole soutěže smyčcových nástrojů – proplaceno vstupné do zámku v Nové m Město n. M. 110,-Kč
- vstupné na Petřínskou rozhlednu (zájezd žáků výtvarného, hudebního i tanečního oboru) - 1 000,-Kč
- pobyt a startovné při reprezentaci školy na soutěži Darině Stránské 375,-

Příjmy celkem činily 86.447,-Kč

Výdaje celkem činily: 80.886,-Kč

Botková

vyhotovila pokladní Hana

Kdo v říjnu se narodil?

- 2.10.1953 p.uč.Marie Stříbrná
- 6.10.1972 p.uč.Ondřej Matějka
- 18.10.1966 p.Lenka Ulvrová

Přejeme vše nejlepší!

Zvláštní poděkování věnujeme Valentýnce Šatrové a její mamince za propagační materiály, které nám přivezla z firmy „Bohemia“ – výrobce pianin a klavírů

Co nás čeká?

- ✓ 24.10 18:00 Sál spořitelny v Sobotce
- ✓ 23.10. 9:00 a 11:00 kulturní dům v Jičíně
- ✓ 23.10. 18:00 kulturní dům Jičín
- ✓ 27.-29.10. podzimní prázdniny

koncert klavíristy **Pavla Krčmárika** ke 20.výročí zahájení výuky na pobočce ZUŠ
vystoupení tanečního oboru pro základní školy pod názvem „Už i hvězdy tančily, aneb protančená historie“
vystoupení tanečního oboru pro rodiče a veřejnost - „Už i hvězdy tančily, aneb protančená historie“

Na poslední chvíli...

Víte co se stalo ve středu 8.10.? Že ne? Věřte nebo ne, ale při těchto teplotách se jeden náš žák – violoncellista Milan Krotký rozhodl, že se prostě vykoupe..... :-). No, a jelikož jsou venkovní teploty těsně nad 15°C, tak se vykoupal celý oblečený i s botami!!!!

A jak to bylo doopravdy?

Prostě si Milánek krátí chvíli před výukou hry na své cello chozením po obrubě malé kašny na velkém nádvoří jičínského zámku, náhle se po mokřem okraji sklouznul a už to bylo. Když přišel do třídy ke své paní učitelce Vrbové, tak vypadal jako hashrman. Voda mu tekla i z uší, bot a z oblečení – jako ze šosu. Ještě že máme v tanečním oboru dostatek kostýmů – paní učitelka Černochová mu jeden kroj zapůjčila, aby mohl jet domů alespoň v suchém oblečení.

Zachránila ho také jeho maminka, která se našťástí v daném okamžiku pohybovala po Jičíně, a tak Milana alespoň trochu usušeného odvezla domů. Tak Milane, teplý čaj a do postele, ať z toho nejsi nemocný!

Zajímavosti:

V lidové mluvě slovo iluze tak zdomácnělo, že se pod ním skrývá řada jiných významů. Říkáme například: "Nedělej si iluze" a myslíme klamně naděje. Co však to slůvko správně znamená? Iluze jsou šalebná vnímání, kdy vjem neodpovídá podnětu. Nejběžnější jsou iluze z nedostatečné pozornosti. Nějaký zvuk považujeme za zazvonění telefonu, mihnoucí se stín za běžícího psa a podobně.

Iluze vznikají rovněž ze zvýšené pozornosti. Očekáváme-li návštěvu, zdá se nám každou chvíli, že už někdo zvoní, milovanou bytost vidíme na každém rohu. Nejčastější jsou emoční iluze. Bojíme-li se ve tmě, zdá se nám, že každý keř v parku je schoulená postava, každé vrznutí dveří jsou kroky zloděje.

My se ale dneska spolu vypravíme za umělé vykonstruovanými sluchovými a zrakovými iluzemi a klamy, kterým podléhá každý i při sebevíce zostřené pozornosti. Tyto klamy jsou velice oblíbené mezi většinou lidí. Jakoby popírají realitu světa a správnost našeho myšlení a při jejich vnímání se vrkádají myšlenky, nakolik jsou vžitá geometrická měřítka a podněty přicházející skrze naše smysly reálné. Některým slouží jako příjemná hříčka, jiní se snaží přijít věci na kloub. Pragmatici chtějí zase vědět, k čemu je to dobré a jak toho využít. Pokusím se tedy vyhovět všem.

AKUSTICKÉ KLAMY

Paradox tritónu Základní motiv, na kterém je patrný paradox tritónu, je tvořen dvěma počítačem generovanými tóny v intervalu půl oktávy (takový interval je nazýván též tritónem). Pokud jsou tóny intervalu hrány jeden po druhém, někteří lidé slyší stoupající motiv. Jiní však, i když slyší tytéž tóny, slyší motiv jako klesající. Stejnou zkušenost udělá i skupina hudebníků, kteří jsou si svým vjemem naprosto jistí, a přesto se nemohou dohodnout, jestli u tohoto páru tónů výška stoupá, nebo klesá. Paradox tritónu má ještě jeden zvláštní následek. Obecně, je-li melodie hrána v jedné stupnici, a následně transponována do jiné, vnímané vztahy mezi tóny zůstávají zachovány. Představa, že by se melodie mohla změnit po transpozici z jedné stupnice do druhé, je stejně paradoxní, jako že se kruh může změnit ve čtverec, pokud jej posuneme na jiné místo. Paradox tritónu ale toto pravidlo porušuje. Po zahrání nějakého takového páru tónů (řekněme C - Fis) může posluchač slyšet klesající motiv. Po zahrání jiného páru (řekněme Gis - D) stejný posluchač slyší místo toho motiv stoupající. Jiný posluchač ale může slyšet motiv C-Fis jako stoupající a přitom motiv Gis-D jako klesající. Tritón vůbec chystá hudebníkům různá nemilá překvapení. Byly doby, kdy církevní moc jeho použití zakazovala jako dílo ďáblů. www.philomel.com/demos/wav/tritone.wav Tritónová iluze má i příbuzné hříčky, jako třeba Shepardovu stupnici - chromatickou stupnici hranou v umělé barvě tónu volené tak, že stále stoupá, ačkoli 13. tón je přesně identický s prvním.

Záhadná melodie

Tato hudební hádanka ukazuje, jak naše znalost hudebního úryvku silně ovlivňuje naše slyšení. Zkušební motiv obsahuje známou melodii (jak pro koho). Její tóny (tj. C, D, E, ...) jsou správně, ale jsou náhodně rozmístěny po třech různých oktávách. Zkoušíte-li melodii poslechem rozeznat, zjistíte, že to jde překvapivě těžko! www.philomel.com/demos/wav/mys_scr.wav Poslechněte si nyní melodii v původní podobě - všechny tóny v jedné oktávě. Bez potíží ji poznáte. Nyní, když víte, co máte slyšet, zkuste původní, roztrhaný motiv - zjistíte, že rozeznat jej je podstatně snazší. www.philomel.com/demos/wav/mys_un.wav Pokud to nepůjde na první poslech, zkuste to ještě několikrát a melodie se nakonec objeví. Na první pohled to vypadá jako samoučelné hrátky, ale tyto melodie se využívají pro výzkum lidí s poškozením sluchu a mozku a uvažuje se i o terapeutickém využití.

Iluze proložených stupnic a její varianty

Základem této iluze je motiv, skládající se ze dvou snadno rozpoznatelných melodií (třeba stoupající a klesající stupnice), které jsou však proloženy tak, že jednotlivé jejich tóny přicházejí zprava a zleva (a u druhé melodie samozřejmě opačně). Při poslechu ze sluchátek takový motiv vyvolává celou řadu iluzí, lišících se posluchač od posluchače. Praváci například často slyší melodii tvořenou vysokými tóny celou z pravého sluchátka a melodii tvořenou hlubokými tóny z levého. Pokud jsou sluchátka zaměněna, jsou vysoké tóny nadále slyšet ze stejné strany jak předtím, stejně tak jako tóny hluboké. Posluchači se tedy zdá, že během obrácení sluchátek se v nich vysoké i hluboké tóny přesunuly do sluchátka opačného. www.philomel.com/demos/wav/chromatic.wav Stejného efektu lze dosáhnout i motivem odvozeným od chromatické stupnice, např. přes dvě oktávy. Při poslechu na jeden reproduktor (jednoho stereokanálu) jsou slyšitelné jen jednotlivé skoky ve výšce tónu. Když jsou však přehrány oba kanály současně, vyloupnou se ze změní dvě plynulé melodie. Ve skutečnosti - váš mozek vytváří řád ve slyšeném chaosu...

Binaurální efekty

Podobně jako binokulární efekty v prostorovém vidění, se uplatňují binaurální efekty v prostorovém slyšení. Binaurálním rytmům věnoval velkou pozornost a později je využil v tzv. psychowalkmanech i M. Valuch, kdy právě tomuto efektu přikládá, alespoň po zvukové složce psychowalkmana, největší význam, i když dominujícím efektem jsou podle něho optické vjemy. Binaurální rytmus, který Valuch zde použil, je vlastně zvukový podnět vysílaný asymetricky do obou uší.

Analýza rozdílů přijímaných zvukových signálů v mozku poskytuje informace o vzdálenosti a poloze zvuku a zároveň o prostoru, ve kterém se posluchač nalézá. Lokalizaci zdroje (informaci o jeho poloze) je možné extrahovat ze vstupních signálů analýzou některých jevů, jako je třeba meziušní prodleva, rozdíl intenzit zvuku v obou uších, odezva boltce a deformace zvukového pole, způsobené tvarem hlavy (HRTF). (použito ze zdroje: www.meredit.cz)